

Szávai Ferenc emlékezete

(1931-1962.)

Írta: Oswald György

Hozzá tartozói, munkatársai és barátai Szávai Ferencet hosszas szenvedés után 1962. VIII. 27-én kísérték utolsó útjára. Halálával a magyar földtani kutatás tehetséges és további nagy reményekre jogosító fiatal geológusát veszítette el.

Szávai Ferenc 1931. szeptember 22-én Miskolcon született. Munkás szülők gyermeke volt. Négyen voltak testvérek. Iskoláit Pásztón, Salgótarján és Miskolcon végezte. Geológus-mérnöki tanulmányait 1949—1954 között Miskolcon illetve Sopronban végezte. 1954-ben kapta meg a diplomáját. Ugyanabban az évben nősült meg. Diplomájának megszerzése óta az Északmagyarországi Földtani Kutató-Fúró Vállalatnál dolgozott.

Munkaterülete nagy és meglehetősen sokrétű volt. A munkához való viszonyáról, hozzáállásáról elég azt megemlíteni, hogy még a szakmai gyakorlati idejének letöltése előtt kinevezték üzemvezető geológusnak. Mint magánember is sok hasznos társadalmi munkát végzett, főleg a TIT keretében. Ezenkívül aktív tagja volt a Földtani Társulatnak, valamint a Hidrológiai Társaságnak is. Működése idején átlagban 20 fúróberendezés földtani munkáját irányította és ellenőrizte. Munkájának elismerését kétszeres kitüntetés jelzi legjobban: A „Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója” kitüntetést kapta 1959. április 4-re és 1962. szeptember Bányásznapijára,

amit már sajnos csak a családja tudott átvenni és emlékként őrizni.

Északmagyarország területén barnaköszén, fás barnaköszén, érc és vegyesásvány kutatásoknál végezte munkáját. Barnaköszénnél a Nógrádi-medence megismeréséhez és az újabb földtani értékelési lehetőségekhez nyújtott sok hasznos megfigyelést és adatot. Ehhez tartozik szorosán az általa készített két komplett összefoglaló földtani jelentés is, a Gáti IV. és a Székvölgy II. bányamezőkről. Fás barnaköszénkutatás terén a Mátra és a Bükkalján végzett értékes munkát, több ízben nagyobb szabású részletes kutatásokban is részt vett. Ott volt olyan népgazdasági szinten is igen jelentős munkáknál, mint az azóta is termelő Ecsédi-külfejtés és a leendő visontai külfejtés. Vegyesásvány kutatásoknál a Romhányi-rög, továbbá Istenmezeje és környéke, valamint a Nagylóc melletti kutatásokat irányította és adott róluk földtani értékelést. (A nagylóci kutatások nyersanyaga abban az időben országos viszonylatban még egyedülálló volt.) Érckutatások közül a Mátra-hegységben folytatott hasznos munkát, mely közül mennyiségileg is a Recsk—Lahóca-i kutatások emelkednek ki. A hazai viszonylatban nagyjelentőségű mátraszentimrei és gyöngyöSOROSZI ferde-fúrásoknál is ott volt, s a fúrások eredményességéhez munkájával nagyban hozzájárult.

Fájó szívvel búcsúzunk Szávai Ferenctől. Emlékét örökre megőrizzük.